

Ting. Ville de vente med at rejse Rigsretsanklage, indtil de ere sikre paa at være Flertal, komme vi til at vente længe. Det finde vi ikke anstændigt. Den højtærede Konseilspræsident og det ærede tidligere Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) have i Betænkningen under 6. Maj erklæret, at Tinget bør tage Beslutning om at sætte Berg og J. C. Christensen under Rigsretsanklage, de Herrer vare altsaa for over et halvt Aar siden klare over, at Forholdet var modent til, at der kunde rejses Rigsretsanklage. De kunne derfor ikke nu med Grund fordre Spørgsmaalet i Udvalg, naar det ikke netop er for at manøvrere, forhale og maaske faa det til at glide ud.

Da nu Sagen er rejst, tror jeg, det er rigtigt, at jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæser det Svar, som de tre Venstregrupper have givet — det Svar, der har givet den højtærede Konseilspræsident Anledning til paa ekstraordinær Vis her at rejse Diskussion om Udvalgsnedsættelse. Jeg tillader mig derfor at oplæse Brevet; det skal ikke vare ret længe. Det lyder saaledes:

Hr. Konseilspræsident *C. Th. Zahle*.

I Anledning af Hr. Konseilspræsidentens ærede Skrivelse af Gaars Dato skal jeg herved efter Bemyndigelse af Venstrereformpartiet og de to 11-Mands Grupper meddele, at man, saa snart der foreligger et positivt Forslag om Rigsretsanklage, vil anmode Folketingets Formand om at sætte dette Forslag paa Dagsordenen, eventuelt uanset om Finanslovens allerede meget forsinkede første Behandling fremdeles ikke er tilendebragt.

De tre Venstregrupper maa, for saa vidt der fra nogen Side paatænkes rejst Rigsretsanklage imod andre end Alberti — af Hensyn til hvis Forhold Udvalget særlig foreslaas nedsat — bestemt kræve, at saadan Anklage da rejses uden yderligere Forhaling gennem Udvalgsbehandling. Heraf følger, som det vil forstaas, at de tre Venstregrupper ikke kunne indgaa paa, at det af „det radikale Venstre“ stillede Forslag om Udvalgsnedsættelse føres igennem Tinget „uden Diskussion“; man maa tværtimod benytte Lejligheden, naar Udvalgsforslaget kommer paa Dagsordenen, til, om end med størst mulig Korthed, bestemt at gøre gældende, at efter alt, hvad der fore-

ligger, saavel i Betænkningen af 6. Maj som af Udtalelser i Folketinget — ikke mindst fra Hr. Konseilspræsidentens egen Side — er Tiden forlængst inde til at træffe en positiv Afgørelse som her paa-peget.

København, den 9. November 1909.

Ærbødigst

Anders Nielsen.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det forbyr mig unægtelig, at det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) er valgt til at være Ordfører i denne Sag. Det ærede Medlem er nemlig i nogen Grad interesseret i, at denne Sag bliver afvist. Det var det ærede Medlem, der den 23. Maj 1908 — det ærede Medlem synes nu at more sig, men den Gang var det sandelig ikke Morskab for os andre — paa sit Partis Vegne i Anledning af, at vi forlangte nedsat en Kommission til at undersøge Albertis Forhold, erklærede: „Der er lige saa lidt i Dag som ved de foregaaende Lejligheder, hvor disse Forhold, der skulde danne Grundlaget for den Beslutning, have været bragte paa Bane her i Tinget, fremsat saadanne Bevisligheder, som kunde begrunde det foreslaaede Skridt. Jeg ser ganske bort fra, at Tinget i øvrigt ikke vilde kunne vedtage denne Beslutning, da det vilde være et Overgreb fra Tingets Side“.

Det var den 23. Maj 1908, at det ærede Medlem saaledes stillede sig op og paa sit Partis Vegne og for sit personlige Vedkommende dækkede Storforbryderen Alberti, idet han erklærede, at det vilde være et Overgreb fra dette Tings Side at nedsætte en Kommission til at undersøge Albertis Forhold. Er der nogen Mand, der ikke har Ret til at tale med i denne Sag, er det det ærede Medlem fra Løvel, og han burde med Blusel vende sig bort og lade andre komme til. (Uro paa Tilhørerspladsen.)

Formanden: Jeg maa anmode Tingets Tilhørere om hverken at give Bifalds- eller Mishagsytringer til Kende.

Folketingsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.